

KINOŠKAZVEZASLOVENIJE

Vzrejna komisija za šarivce in vodne pse

Sekcija za vzrejo nemških prepeličarjev

**PRAVILNIK ZA PREIZKUŠANJE
NEMŠKIH PREPELIČARJEV
IN
STANDARD NEMŠKEGA
PREPELIČARJA**

2013

KINOLOŠKAZVEZASLOVENIJE

Vzrejna komisija za šarivce in vodne pse
Sekcija za vzrejo nemških prepeličarjev

P R A V I L N I K **za preizkušnje nemških prepeličarjev**

I. Splošni del

A. Namen

1. člen

Ta pravilnik je namenjen ocenjevanju dela in naravnih zasnov nemških prepeličarjev ter določa organizacijo in vrste preizkušenj ter način ocenjevanja.

2. člen

Delo prepeličarjev se ocenjuje na:

Mladinskih preizkušnjah - MP

Vzrejnih preizkušnjah - VP

Uporabnostnih preizkušnjah - UP

B. Pravica do udeležbe

3. člen

Na preizkušnjah nemških prepeličarjev lahko sodelujejo vsi psi, ki so vpisani v slovensko rodovno knjigo (SLR) ali katero koli rodovno knjigo države, ki je članica FCI in to dokažejo z originalno rodovno listino ter imajo pozitivno oceno zunanosti podeljeno na telesnem ocenjevanju. Pogoj za sodelovanje na preizkušnjah je tudi, da je pes v posesti organiziranega lovca, ki psa uporablja za lov. Na preizkušnjah ne morejo sodelovati vidno bolni psi, psi, ki niso cepljeni proti steklini ter vidno breje in goneče psice.

C. Prijave

4. člen

Za sodelovanje na vseh preizkušnjah nemških prepeličarjev so potrebne predhodne prijave, ki jih določa razpis prireditelja.

Prijava mora vsebovati:

- ime psa, navedbo psarne in številko rodovnika,
- pasmo in spol, datum rojstva,

- dosedanje preizkušnje,
- ime in priimek ter točen naslov vodnika in lastnika.

D. Prireditelj

5. člen

Prireditelj preizkušenj nemških prepeličarjev je lahko:

- lovsko kinološko društvo,
- Društvo ljubiteljev nemških prepeličarjev,
- Vzrejna komisija za šarivce pri KZS.

Vse preizkušnje nemških prepeličarjev morajo biti prijavljene na KZS v rednem roku in objavljene v glasilih KZS in LZS v letni objavi terminov kinoloških prireditev.

Za preizkušnje je prireditelj dolžan zagotoviti lovišče, ki ima dovolj velik stalež zajca in pernate divjadi ter nudi priložnost za vodno delo.

E. Vodja preizkušnje

6. člen

Za organizacijo in izvedbo preizkušnje je odgovoren vodja preizkušnje, ki ga določi prireditelj.

Dolžnosti vodje preizkušnje so:

- da pravočasno izbere primeren del lovišča,
- da zagotovi zadostno število mrtve divjadi glede na vrsto preizkušnje in število udeležencev,
- da zagotovi potrebna materialna in tehnična sredstva,
- da v primeru uporabnostne preizkušnje zagotovi zadostno količino sveže krvi in parklje srnjadi ali jelenjadi za položitev umetnih krvnih sledi,
- da med preizkušnjo zagotovi red in disciplino in potrebno varnost ter da vodniki, ki opravljajo preizkušnjo, niso moteni od gledalcev ali drugih vodnikov,
- da z žrebom določi vrstni red nastopajočih,
- da z vodniki in sodniki ter drugimi udeleženci prireditve vzdržuje stik na terenu in s tem zagotovi nemoten potek preizkušnje,
- da poskrbi za primeren zaključek in razglasitev rezultatov preizkušnje.

F. Vodniki

7. člen

Vodnik lahko s psom sodeluje na preizkušnji le na podlagi predhodne prijave, s seboj pa je dolžan imeti rodovnik prijavljenega psa in zahtevana veterinarska potrdila.

Vodnik s psom mora preizkušnjo opravljati z ustrezno lovsko opremo, s puško, strelivom, primerno obleko in obutvijo. V primeru opravljanja uporabnostne preizkušnje pa tudi nahrbtnik, lovski nož, za psa pa sledni jermen dolg najmanj 6 m in široko podloženo sledno ovratnico z vrtljivim obročem.

Brez zahtevane opreme sodnik ne sme dovoliti vodniku opravljati preizkušnje.

8. člen

Vodniki so dolžni upoštevati navodila vodje preizkušnje in sodnika. Vodnika, ki ne upošteva navodil vodje preizkušnje in sodnika in se nedisciplinirano vede, je vodja preizkušnje dolžan odstraniti iz prireditve in je diskvalificiran. Vodniki morajo imeti pse, ko ne opravljajo preizkušnje, na povodcu in v primerni razdalji od tekmujočih psov. Če pes po vodnikovem mnenju odpove zaradi motenja s strani drugih oseb in psov, napake v organizaciji ali zaradi podobnih primerov, ima vodnik pravico, da predlaga ponovitev discipline. Če z vodnikovim predlogom soglašata večina sodnikov, se disciplina po preteku primerne časa ponovi.

Vodnik lahko med preizkušnjo odstopi, ne da bi navedel razlog, sodnik pa dela psa v poročilu ne navede.

G. Sodniki

9. člen

Na preizkušnjah nemških prepeličarjev lahko sodijo izključno sodniki, pooblaščen za ocenjevanje dela šarivcev. Razpored sodnikov opravi vsako leto Delni zbor sodnikov za šarivce pri KZS, za državne in mednarodne prireditve pa lahko sodnike določi tudi prireditelj. Na mladinskih in vzrejnih preizkušnjah lahko sodeluje le en (1) sodnik, na uporabnostnih preizkušnjah pa morajo sodelovati najmanj 4 (štirje) sodniki, ki izmed sebe določijo vodjo sodniškega zbora.

Pred preizkušnjo vodja preizkušnje skliče sodnike na posvet. Ob večji udeležbi je potrebno discipline porazdeliti na več skupin. Sodniki odločajo v smislu veljavnih pravil ter sami po potrebi in okoliščinah določijo vrstni red preizkušenj v posameznih disciplinah.

Po izvedbi preizkušnje je sodnik oziroma vodja sodniškega zbora dolžan v roku 14 dni izdelati poročilo o preizkušnji in ga skupaj z ocenami poslati v enem izvodu prireditelju, Vzrejni komisiji za šarivce in na sedež KZS .

H. Ocenjevanje dela

10. člen

Ocenjevanje dela psov na preizkušnjah nemških prepeličarjev poteka na podlagi določenega obrazca za posamezno vrsto preizkušnje.

Delo se ocenjuje s številčnimi ocenami:

4 = odlično; 3 = prav dobro; 2 = dobro; 1 = zadostno; 0 = nezadostno

Po množenju ocene s številom strokovne vrednosti, se dobi doseženo število točk. Sodniki lahko dajo tudi vmesne ocene n.pr. 3,5, 2,5 in 1,5. Pri takih ocenah dobimo pri množenju s številom strokovne vrednosti polovične točke. V teh primerih jih zaokrožimo navzgor (n.pr. $3,5 \times 7 = 24,5 = 25$ točk). Seštevek vseh točk daje podlago za končno oceno.

11. člen

Pri vseh preizkušnjah se podeljujejo I., II. in III. ocena. Če je več psov upravičenih za isto oceno, se jih razvrsti v a, b, c itd. in sicer po doseženem številu točk. Pri istem številu točk in isti oceni, se razvrstitev določa po boljši oceni v posameznih predmetih, za katere velja sledeči vrstni red: nos, glasna gonja, delo po krvni sledi, vodno delo, prinašanje, nadalje ima prednost psica pred psom, starost (mlajši ima prednost) in nazadnje telesna ocena. Od preizkušnje se takoj izključi trgače, zagrebače, kresače, pse, ki tiho gonijo, nadalje streloplahе in rokoplahе pse. To se v ocenjevalni tabeli posebej navede.

12. člen

Delovne sposobnosti nemških prepeličarjev se pri vpisih v rodovno knjigo in rodovno listino - rodovnik označujejo s sledečimi kraticami in znaki:

SPL	\	= sledoglasna gonja na sledi zajca,
WJ	\\	= vztrajnost na sledi z glasno gonjo,
HN	/	= ocenjen na preizkušnji z dokazom ostrosti do divjadi,
TVB	-	= oblajač mrtve divjadi,
TVW		= pokazatelj mrtve divjadi,
NAT.SCHNW	(:)	= preizkušen na naravni krvni sledi z mrtvo divjadjo,
NAT.SCHW	:	= preizkušen na naravni krvni sledi z ranjeno divjadjo,
LN-S	S	= preizkušen v ostrosti na divje prašiče,
VBR		= prinašalec izgubljene divjadi,
BTR		= prinašalec male divjadi zajca in lisice.

13. člen

Po končani preizkušnji se ocene vpišejo v rodovnik ali delovno knjižico s pomočjo predpisanega žiga. Vpis podpiše sodnik ali vodja sodniškega zbora. Po izvršenem vpisu se rezultati sporočijo vodnikom.

I. Ugovori

14. člen

Ugovore proti pripustitvi psov ali vodnikov k preizkušnji je treba vložiti pisno ali ustno na zapisnik prireditelju ali najkasneje pred žrebom pri vodji preizkušnje. O ugovoru odloča sodniški zbor z večino glasov.

15. člen

Pritožba proti sodnikovi oceni ni možna, ker je ocena dokončna. Če se je zgodila formalna napaka, bodisi vodstva preizkušnje ali sodnikov, ima vodnik pravico, takoj po ugotovitvi napake, najkasneje pa po razglasitvi ocen, opozoriti pismeno ali ustmeno na napako. O upravičenosti ugovora odloča delegat KZS, če tega ni, pa vodja sodniškega zbora po posvetovanju s sodniki na uporabnostnih preizkušnjah državnega ali mednarodnega značaja. Na drugih preizkušnjah lokalnega ali regionalnega značaja pa sodniški zbor oziroma prisotni sodniki z večino glasov. V kolikor sodniški zbor ne more rešiti ugovora ali ugotovi, da ni pristojen, odstopi zadevo delnemu zboru sodnikov za šarivce.

II. Strokovni del**A. Mladinska preizkušnja**a. Splošna določila

16. člen

Mladinska preizkušnja ima namen ugotoviti prirojene lovske zasnove. Predmeti šolanja in ubogljivosti se pri mladinski preizkušnji ne ocenjujejo. Vsekakor pa naj bo mlad pes že voden v lovišču.

Namen mladinskih preizkušenj ni samo ugotavljanje pozitivnih lastnosti, ampak predvsem brezobzirno odkrivanje slabega nosu, pomanjkljive sledoglasnosti, premale sledovoljnosti, pomanjkanja ostrosti in vodoljubnosti ter veselja do lova ter končno ugotavljanje bojazni pred strelom in rokoplakosti. Na mladinski preizkušnji lahko nastopijo psi poleženi v letu preizkušnje ali eno leto preje. Mladinska preizkušnja se lahko vrši tudi spomladi.

b. Predmeti na mladinski preizkušnji so sledeči:

17. člen

Predmeti preizkušnje		število strok. vred.	potrebna ocena storilnosti		
			I. ocena	II. ocena	III. ocena
1.	Nos	6	4	3	2
2.	Glasna gonja zajca	7	4	3	2
3.	Volja za delo po sledi	5	4	3	2
4.	Zanesljivost na sledi	2			
5.	Način iskanja - zasnova za šarjenje	2			
6.	Veselje do vode	4	3,5	3	2,5
7.	Splošna poslušnost in vodljivost	5			
8.	Prinašanje pernate divjadi (neobv.)	1			
9.	Strelomirnost		da	da	da
Vsota števil strokovne vrednosti		32	Najmanjše potrebno število točk		
Najvišje število dosegljivih točk		128	114	90	65

c. Izvršilni predpisi:

18. člen

1. Nos. Kakovost nosu je treba natančno opazovati ves čas preizkušnje, predvsem pa seveda na zajčji sledi. Kakovost nosu je treba zelo previdno oceniti in sme dobiti »odlično« oceno samo pes z res prvovrstnim nosom. Prav pri mladih psih je prizanesljivo ocenjevanje prirojene zasnove zgrešeno in škoduje nadaljnji vzreji.

19. člen

2. Glasno gonjo je potrebno preizkusiti le na zajčji sledi. Glasna gonja parkljaste divjadi, lisice in pernate divjadi ne da merila za oceno glasu. Razlikujemo sledoglasno, vidoglasno in tiho gonjo. Psi, ki še na dokaj toplem sledu zajca, ki ga ne vidijo takoj, glasno in vztrajno gonijo, so zanesljivo sledoglasni. Pri psih, ki gonijo zajca, ki so ga dvignili, ugotovimo, če ga gonijo glasno tudi potem, ko je neviden. Če pes goni zajca glasno le dokler ga vidi in takoj preneha z glasno gonjo, ko ga izgubi iz vida, ocenimo takšno gonjo kot vidoglasno. To v ocenjevalni tabeli označimo namesto ocene z označbo (VGL). Vidoglasen pes ne more dobiti pozitivne ocene v glasni gonji zajca.

Kresači so psi, ki gonijo po starem sledu ali gonijo takoj, ko so spuščeni ter tekajo nenačrtno po terenu, ne da bi imeli divjad v nosu. Takšne pse je potrebno takoj diskvalificirati. Glasno kroženje pri izdelavi kljuk ni kresanje.

Tiho gonjo je treba večkrat preizkusiti na svežem sledu in nevidni divjadi preden izrečemo dokončno oceno. Mnogi, celo sledoglasni psi, gonijo vidno divjad spočetka tiho, šele ko uvidijo, da je ne bodo ujeli, pričnejo po svoji zasnovi vidoglasno ali sledoglasno goniti. Pse, ki nedvomno gonijo tiho in v nasprotno stran sledi, je potrebno diskvalificirati.

20. člen

3. Volja za delo po sledi se pokaže v nagonu in vztrajnosti psa, da bi našel divjad in v strasti, kako prime in drži sled.

21. člen

4. Zanesljivost na sledi se ocenjuje samo na zajčji sledi. Zanesljivost se oceni po tem, kako pes zanesljivo drži zajčjo sled in pri tem ugotavljamo način in trajanje gonje.

22. člen

5. Način iskanja - zasnova za šarjenje. Na mladinski preizkušnji ne zahtevamo še iskanja pod puško (grmarjenje), niti pravilnega šarjenja. Ocenjujemo način iskanja, živahnost, sistematičnost, izrabljanje vetra itd. Ni zaželeno hitro iskanje in oddaljevanje od vodnika, pri čemer pes veliko terena slabo ali pa sploh ne preišče. Vendar pa naj se pes ne mota vodniku okoli nog.

23. člen

6. Veselje do vode. Zadostuje, če pes na povelje skoči v vodo in zaplava, ali če mu vržemo v vodo kakšen predmet s tem, da se mu ocena zniža. Z večkratnim zaporednim pošiljanjem v vodo ugotovimo stopnjo vodoljubnosti. Voda mora biti tako globoka, da je pes prisiljen plavati.

24. člen

7. Splošna poslušnost in vodljivost. Ocenjujemo vodljivost na jermenu, pazljivost in voljnost do vodnika. Mlademu psu ne smemo zameriti, če izostane dalj časa, ker so ga zapeljale sledi ali divjad, niti mu ne zamerimo, če se ne pusti odpoklicati od gonje. Le če prične pes iskati in loviti na lastno pest ter se ne vrne k vodniku tako, da zamudi preizkus v ostalih disciplinah, takrat nima vodnik več pravice zahtevati naknadnega preizkusa v zamujenih disciplinah. Rokoplahega psa takoj diskvalificiramo.

25. člen

8. Prinašanje pernate divjadi (neobvezno). S kosom pernate divjadi naredimo na prostem 50 korakov dolgo vlečko proti vetru, da pripravimo mladega psa na dah pernate divjadi. Na koncu vlečke vržemo ta kos nekaj metrov daleč v kritje. Pes naj poišče divjad po vlečki in prosto (po vetru) ter prinese vodniku. Brezhibno prinašanje (prijem, sedenje, oddaja) se še ne zahteva, ravno tako se ne ocenjuje izdelovanje vlečke. Trganje ali zakopavanje divjadi takoj diskvalificira psa.

26. člen

9. Strelomirnost. Da ugotovimo streloplahe pse, naj tretja oseba v bližini odda strel, pes pa mora biti navezan ob vodniku. Psi, ki se za strel ne zmenijo ali so celo strelojari, so uspešno prestali preizkus. V dvomljivih primerih je potrebno preizkus ponoviti. Streloplahe pse vseh stopenj, je potrebno izločiti od nadaljnje preizkušnje.

d. Skupna ocena

27. člen

Pes je uspešno opravil mladinsko preizkušnjo, če je v skupnem seštevku točk dosegel najmanj 65 točk in ni streloplah, pri tem pa še pogoje za dosego I., II. ali III. ocene, ki so razvidni iz tabele.

B. Vzrejna preizkušnja**a. Splošna določila**

28. člen

Smisel in naloga vzrejne preizkušnje je, podobno kot pri mladinski preizkušnji, ugotavljanje prirojenih lovskih zasnov in s tem ugotavljanje vzrejne vrednosti. Vzrejna preizkušnja je torej razširjena in izpopolnjena mladinska preizkušnja. Vrši se v jeseni. Ker je takrat v glavnem že končano šolanje mladega psa, se poleg naravnih zasnov preizkusi tudi prinašanje pernate divjadi in zajca ter prinašanje iz vode. Posebna naloga sodnikov je ugotavljanje lahko vodljivih, značajnih psov, z odličnimi lovskimi zasnovami. To je važno za nadaljnjo vzrejo. Starost psov, pripuščenih na vzrejno preizkušnjo, naj ne bo več kot tri leta, lahko pa to preizkušnjo opravijo tudi starejši psi.

b. Predmeti na vzrejni preizkušnji so sledeči:

29. člen

Predmeti preizkušnje		število strok. vred.	potrebna ocena storilnosti		
			I. ocena	II. ocena	III. ocena
1.	Nos	6	4	3	2
2.	Glasna gonja	7	4	3	2
3.	Volja za delo na sledu	5	4	3	2
4.	Šarjenje	5	4	3	2
5.	Prinašanje pernate divjadi	3	3	2.5	2
6.	Prinašanje zajca	4	3	2.5	2
7.	Veselje do vode	4	3.5	3	2.5
8.	Prinašanje per. divjadi iz vode	4	3	2.5	2
9.	Splošna poslušnost	5	3.5	3	2.5
10.	Strelomirnost		da	da	da
Vsota števil strokovne vrednosti		43	Najmanjše potrebno število točk		
Najvišje število dosegljivih točk		172	157	124	91

c. Izvršilni predpisi

30. člen

1. Nos. Kakovost nosu je treba natančno opazovati ves čas preizkušnje, predvsem pa seveda na zajčji sledi. Kakovost nosu je treba zelo previdno oceniti in sme dobiti »odlično« oceno. samo pes z res prvovrstnim nosom. Prav pri mladih psih je prizanesljivo ocenjevanje prirojene zasnove zgrešeno in škoduje nadaljnji vzreji.

31. člen

2. Glasno gonjo je potrebno preizkusiti le na zajčji sledi. Glasna gonja parkljaste divjadi, lisice in pernate divjadi ne da merila za oceno glasu. Razlikujemo sledoglasno, vidoglasno in tiho gonjo. Psi, ki še na dokaj toplem sledu zajca, ki ga ne vidijo takoj glasno in vztrajno gonijo, so zanesljivo sledoglasni. Pri psih, ki gonijo zajca, ki so ga dvignili, ugotovimo, če ga gonijo glasno tudi potem, ko je neviden. Če pes goni zajca glasno le dokler ga vidi in takoj preneha z glasno gonjo, ko ga izgubi iz vida, ocenimo takšno gonjo kot vidoglasno. To v ocenjevalni tabeli označimo namesto ocene z označbo (VGL). Vidoglasen pes ne more dobiti pozitivne ocene v glasni gonji zajca.

Kresači so psi, ki gonijo po starem sledu ali gonijo takoj, ko so spuščeni ter tekajo nenačrtno po terenu, ne da bi imeli divjad v nosu. Takšne pse je potrebno takoj diskvalificirati. Glasno kroženje pri izdelavi kljuk ni kresanje.

Tiho gonjo je potrebno večkrat preizkusiti na svežem sledu in nevidni divjadi, preden izrečemo dokončno oceno. Mnogi, celo sledoglasni psi, gonijo vidno divjad najprej tiho, šele ko uvidijo, da je ne bodo ujeli, pričnejo po svoji zasnovi vidoglasno ali sledoglasno goniti. Pse, ki nedvomno tiho gonijo je potrebno diskvalificirati.

32. člen

3. Volja za delo po sledi se pokaže v nagonu in vztrajnosti psa, da bi našel divjad in v strasti, kako prime in drži sled.

33. člen

4. Šarjenje je eno od glavnih del nemškega prepeličarja pred strelom in spada k njegovi zasnovi. Na vzrejni preizkušnji mora pes biti že izurjen v šarjenju. Pes mora pri tem na povelje vodnika temeljito in sistematično

preiskati določen del lovišča, dvigniti divjad in jo glasno goniti vse dotlej, da zapusti kritje ali pride na strel. Po opravljenem delu se mora pes čimprej vrniti k iskanju ali k vodniku. Napačno je, če pes dvigne divjad in jo daleč goni (v sosednje lovišče) in ga vodnik ne more odpoklicati. Pes sicer ne sme biti prilepljen ob vodnika, to se pravi, da bi prav na kratko preiskal teren tesno okoli vodnika, temveč mora preiskati čimveč terena.

34. člen

5. Prinašanje pernate divjadi. Na koncu 120 korakov dolge vlečke z dvema kljukama položimo kos pernate divjadi, ki jo mora pes prinesiti. Oceniti je treba, kako pes izdeluje vlečko, kako najde pernato divjad, kako jo prinaša in kako jo odda. Pes mora imeti dober prijem in mora lepo sede pred vodnikom oddati plen. Psa lahko damo trikrat na vlečko, po treh neuspehlih poizkusih se smatra, da te discipline ni opravil. Vlečko položimo z vetrom v hrbet.

35. člen

6. Prinašanje zajca. Zajca položimo na koncu 200 korakov dolge vlečke z dvema kljukama. Tudi tukaj ocenjujemo, kako pes izdeluje vlečko, kako najde plen, kako ga prinaša in odda. Psa lahko trikrat položimo na vlečko.

36. člen

7. Veselje do vode. Preizkusiti je potrebno, če gre pes voljno in z veseljem v vodo, in sicer samo na povelje, brez podpore vodnika. Če vzpodbujata vodnik psa s tem, da mu meče v vodo razne predmete ali uporabi druge prijeme, potem se oceni psa z eno oceno nižje.

37. člen

8. Prinašanje pernate divjadi iz vode. Voda mora biti tako globoka, da je pes prisiljen plavati. Pri tem preizkusu mora pes prinesiti iz globoke vode ustreljeno ali odvrženo raco ter jo sede oddati vodniku. Če pes raco odloži na bregu, se oceni z eno oceno nižje.

38. člen

9. Splošna poslušnost in vodljivost se ocenjuje med celotno preizkušnjo in v vseh disciplinah. Pes, ki naj bo lovsko uporaben, mora kazati stalno povezanost s svojim vodnikom ter imeti primerno stopnjo poslušnosti. Pri spremljanju vodnika mora navezan ali prosto hoditi ob vodnikovi levi

nogi, ko se vodnik ustavi pa mora brez povelja sestiti.
Rokoplahe pse je potrebno takoj diskvalificirati.

39. člen

10. Strelomirnost. Da ugotovimo streloplahe pse, naj tretja oseba v bližini odda strel, pes pa mora biti navezan ob vodniku. Psi ki se za strel ne zmenijo ali so celo strelojari, so uspešno prestali preizkus. V dvomljivih primerih je potrebno preizkus ponoviti. Streloplahe pse vseh stopenj, je potrebno izločiti od nadaljnje preizkušnje.

d. Skupna ocena

40. člen

Pes je uspešno opravil vzrejno preizkušnjo, če je v skupnem seštevku točk dosegel najmanj 91 točk in ni streloplah, ob tem pa še pogoje za dosego I., II. ali III. ocene, ki so razvidni iz tabele.

C. Uporabnostna preizkušnja

a. Splošna določila

41. člen

Namen uporabnostne preizkušnje je ugotoviti vsestransko uporabnost psa za lov. Zato se poleg dosežkov v posameznih disciplinah, daje velika pozornost na visoko stopnjo poslušnosti in vodljivosti ter izkušenj, ki jih mora imeti pes pri praktičnem lovu. Uporabnostna preizkušnja ima seveda tudi visoko vrednost za vzrejo. Uporabnostno preizkušnjo lahko opravljajo psi, ki so že opravili vzrejno preizkušnjo.

- Zahtevano število točk za: - I. oceno = 237
- II. oceno = 188
- III. oceno = 139

c. Izvršilni predpisi

43. člen

1. Nos. Kvaliteto nosu je potrebno v vseh predmetih dobro opazovati in strogo oceniti. Oceno je mogoče dati po skupnem vtisu v vseh predmetih. Predvsem je potrebno opazovati psa pri šarjenju, kako najde divjad, kako jo goni in če najde hitro in veliko divjadi. Psi, ki zelo dobro izdelujejo sled nevidnega zajca, dokazujejo, da imajo odličen nos. Zelo dobra prilika za oceno nosu je tudi vodno delo, kako pes pri šarjenju v ločju sledi nevidno raco in pri tem uporablja svoj nos. Zelo pomembno je tudi opazovanje pri izdelavi hladne sledi, na krvni sledi in vlečkih divjadi, kako pes izdela kljuge, vsekakor pa je vedno potrebno upoštevati smer in vpliv vetra.

44. člen

2. Glasno gonjo lahko preizkusimo le na zajčji sledi. Če se preizkušnja vrši v lovišču s slabim staležem zajca, se lahko s pristankom vodnika prevzame ocena iz predmeta »glasna gonja« iz mladinske ali vzrejne preizkušnje, v ostalem pa veljajo določila iz 31. člena.

45. člen

3. Volja za delo po sledi se pokaže v nagonu in vztrajnosti psa, da bi našel divjad in v strasti kako prime in drži sled.

46. člen

4. Šarjenje je eno od glavnih del prepeličarja. Pes mora dlakasto divjad, ki jo najde, dvigniti in glasno goniti, dokler ne pride na strel ali ne zapusti pogona. Tudi pernato divjad mora dvigniti in pri tem po možnosti dati glas. Pse v šarjenju preizkušamo posamič. Vodniku je dano na voljo, da pokaže s svojim psom enega od sledečih načinov šarjenja:

Šarjenje prosto s stojišča. Vodnik spusti psa s stojišča in ga usmerja s kretnjo ali poveljem, pes mora temeljito preiskati nakazano lovišče, vodnik ostane na stojišču.

Šarjenje z odložitvijo. Vodnik lahko psa odloži in to najmanj 80 korakov proč od svojega stojišča ter ga nato s kretnjo, žvižgom ali poveljem pošlje v pogon.

Ta način šarjenja se sicer pri enakem delu psov, oceni višje kot »šarjenje prosto« ali »šarjenje z gonjačem«, ker zahteva več šolanja s psom in je v praksi zelo uporaben.

Šarjenje z gonjačem. Vodnik ostane na stojišču, pes pa mora iti z neznanim gonjačem (sodnikom) in pred njim v pogonu iskati divjad. Pes ne sme zapustiti gonjača in se vrniti k vodniku. Dolga gonja v sosednje lovišče v primeru šarjenja ni zaželena. Pes se mora pustiti odpoklicati in se mora po končanem delu vrniti k svojemu vodniku. Tudi pri tem predmetu ocenjujemo poslušnost.

47. člen

5. Prosto prinašanje pernate divjadi - izgubljeno. Sveže uplenjenega fazana ali jerebico odvržemo v kritje, nato vodnik v razdalji 80 korakov s stojišča z ugodnim vetrom pošlje psa, da poišče izgubljeno. Pes ne sme videti, kam je bila divjad odvržena. Naloga psa je, da čim hitreje prosto preišče teren, najde divjad in jo brez povelja pravilno prinese in odda. Če pa pes divjad sicer najde in jo ne prinese, je dovoljeno, da se mu divjad vrže, vendar se tako prinašanje slabše oceni. V tej disciplini se oceni, kako pes najde divjad in kako jo prinese.

48. člen

6. Prinašanje pernate divjadi. Vzamemo sveže ustreljen kos pernate divjadi in naredimo z jim vlečko dolgo 120 korakov, z dvema kljukama in z vetrom v hrbet. Na koncu vlečke položimo ta kos divjadi. Posamezne vlečke morajo biti narejene 150 korakov ena od druge. Vlečko naredimo neposredno pred delom psa, tega pa medtem odložimo tako, da polaganja vlečke ne more opazovati. Za vsako vlečko uporabimo poseben kos pernate divjadi. Psa položimo na vlečko in ko jo dobro prime, ga spustimo. Pes mora vlečko izdelati, pobrati na koncu položeno divjad, jo prinesiti in po predpisih oddati. Vodnik lahko psa trikrat položi na vlečko. Po treh neuspešnih poizkusih se upošteva, da predmeta ni opravil.

49. člen

7. Prinašanje zajca. Sveže ustreljenemu zajcu populimo malo dlake in s tem markiramo nastrel. Nato z njim naredimo vlečko dolgo 300 korakov z dvema kljukama. Psa peljemo na »nastrel« in ko poprime sled, ga spustimo, da izdelava vlečko, prinese zajca in ga po predpisih odda. Tudi tu sme pes dobiti največ trikrat možnost za izdelavo vlečke.

50. člen

8. Prinašanje lisice. Na željo vodnika se lahko preizkusi psa tudi v prinašanju lisice na 300 korakov dolgi vlečki z dvema kljukama. Lisico mora prinesiti s seboj vodnik. V ostalem velja isto kot pri predmetni točki 7.

51. člen

9. Delo na vlečki. Dovoljeno je položiti začetek vlečke, vključno prvo kljuko na preglednem terenu, nikakor pa ne preko sveže obdelanih in zoranih polj. Zadnja tretjina vlečke naj bo v preglednem gozdu. Vlečko je za vsakega psa potrebno napraviti neposredno pred njegovim delom. Vlečke naj bodo vse enake. Kos, določen za prinašanje, se položi na koncu vlečke, vendar se ga ne sme skriti. Divjad, s katero smo delali vlečko, pa moramo prenašati izključno v neprodušno zaprti plastični vreči, nikakor pa divjadi ne smemo obesiti na kakšno drevo ali odložiti v bližini. Na zahtevo vodnika se lahko na koncu vlečke položi divjad, s katero je bila vlečka narejena. To mora vodnik zahtevati pred izdelavo vlečke. Polagalec vlečke se mora od položene divjadi oddaljiti najmanj 50 m v ravni črti. Ostane naj v kritju in miren, tako da ga pes ne vidi, ne sliši in ne dobi v nos. Delo na vseh vlečkah ocenijo sodniki, posebej pod točko 9 v ocenjevalni tabeli, delo v prinašanju pa pod točkami 6, 7 in 8.

52. člen

10. Delo na krvni sledi.

Polaganje krvne sledi. Krvne sledi položimo po gozdnatem terenu, najbolje tako, da se pričnejo na travniku ali pašniku, nikakor pa ne po sveže zorani zemlji, pognojjenih njivah ali snegu. Krvne sledi naj bodo položene čim bolj enakovredno, tako po dolžini, količini uporabljene krvi kot po enakosti terena. Razmik med posameznimi umetnimi krvnimi sledmi mora v vsakem primeru presegati 100 metrov. Sledi polaga kinološki sodnik v spremstvu največ še ene osebe. Sodnik lahko ocenjuje delo psa izključno na sledi, ki jo je sam položil. Vsak sodnik lahko na posamezni preizkušnji položi največ tri umetne krvne sledi.

Umetna krvna sled mora biti položena izključno s svežo in tekočo krvjo parkljaste divjadi, ki ji zaradi obstojnosti lahko dodamo nekaj kuhinjske soli. Sled mora biti položena s kapljanjem ob uporabi krvi in svežega parklja divjadi (spodnji del noge). Sled naj bo dolga 800 korakov, zanjo pa se sme porabiti največ 2,5 dcl krvi.

Nastrel označimo z dvema vejicama, prva označuje točno mesto nastrela, druga pa smer sledi. Na tem mestu položimo nekoliko več krvi in tudi nekaj dlake divjadi, to pa pokrijemo z nekaj vejicami za zaščito pred dežjem in vetrom. Na vsaki sledi moramo izdelati tudi dve ležišči s pravokotnima kljukama. Ležišče označimo tako, da na tistem mestu s parkljem močnejše poteptamo teren in nakapljamo nekaj več krvi.

Posamezno sled označimo z markirnimi lističi tako, da so za vodnika nevidni. Ležišče s pravokotno kljuko označujeta dva lističa, mesto kjer mora vodnik spustiti psa (oblajača in pokazača) približno 70 korakov pred koncem sledi pa trije lističi, ki so lahko vidni. Prav tako je viden s številko sledi označen nastrel.

Na koncu sledi mora biti položena mrtva parkljasta divjad z glavo, ki ne sme biti zmrznjena, trebušni rez in rane pa morajo biti dobro zašiti.

Delo na jermenu.

Vodnik lahko pristopi k izdelavi krvne sledi v primerni lovski opremi, z nahrbtnikom puško in lovskim nožem, pes pa mora imeti široko podloženo sledno ovratnico z vrtljivim obročem in najmanj 6 m dolg sledni jermen.

Krvne sledi morajo biti stare najmanj 12 ur in morajo biti položene prejšnji dan. Vodnik v primerni razdalji od nastrela odloži psa in si sam ogleda nastrel. Pes mora slediti čimbolj samostojno, vodnik pa je dolžan opozoriti sodnika na vsako kri, ki jo opazi. Vodniku je tudi dovoljeno, da med sledenjem psa ustavi, če opazi, da je zašel s sledi in ga popelje na mesto, kjer meni, da poteka sled. Tako vodnikovo popravljanje psu znižuje oceno za 0,5 ocene. Pes mora slediti mirno, čim bolj natančno in z nizkim nosom. Ko pes zaide več kot 50 korakov s sledi, v sledenje poseže sodnik in vodniku pokaže, kje sled poteka. Vsak sodnikov popravek končni rezultat zniža za eno oceno v tej disciplini. Dovoljeni so trije popravki, četrti popravek pa pomeni, da pes te discipline ni opravil. Delo na slednem jermenu se ocenjuje od nastrela do položenega kosa divjadi, če vodnik pred pričetkom ni prijavil psa kot oblajača ali pokazača.

Oblajač.

Če je vodnik prijavil psa kot oblajača, sodnik na sledi približno 70 korakov pred koncem sledi (položene divjadi), ki je označeno s tremi markirnimi lističi, vodniku ukaže naj psa odpne z jermena, le-ta pa zadnji del sledi izdelava samostojno. Pes mora divjad najti in se oglasiti najpozneje v 5 minutah in ob plenu vzdr-

žno lajati vsaj 10 minut. Če pes divjadi ni našel in ne prične lajati, v tej disciplini prejme oceno 0 (nič). Pes lahko divjad ovohava, liže in jo zgrabi, narobe pa je, če jo skuša trgati ali celo zagrebsti. Poštenost do plena ocenimo posebej pod točko 11 v ocenjevalni tabeli.

Pokazač.

Če je vodnik prijavil psa kot pokazača, ravno tako kot pri oblajaču, sodnik ukaže izpustiti psa na označenem mestu 70 korakov pred koncem sledi, nato pes sled izdelava do konca samostojno. Pes se lahko zadržuje ob mrtvi divjadi največ 10 minut, nato se mora vrniti k vodniku in ga z značilnim obnašanjem opozoriti, da je divjad našel ter ga voditi do divjadi. Če pes divjadi ni našel ali se ni vrnil do vodnika v 10 minutah, v tej disciplini prejme oceno 0 (nič). Poštenost do plena ocenimo posebej pod točko 11 v ocenjevalni tabeli.

53. člen

11. Poštenost do plena. Psa, ki je delal na slednem jermenu do konca sledi, moramo preizkusiti v vedenju ob mrtvi divjadi - poštenosti do plena. Ko je pes izdelal sled do konca, vodnik ob plenu odloži privezanega psa tako, da lahko nemoteno doseže plen in se umakne 50 korakov v kritje. Psa se opazuje 5 minut, divjad lahko ovohava, liže in jo zgrabi, ne sme pa je trgati ali zagrebsti. Trgače in zagrebače se diskvalificira.

54. člen

12. Vodno delo se izvede na dovolj veliki stoječi vodni površini s pasom trstičja in bičja.

Šarjenje v vodi brez race.

Pes mora iti na povelje vodnika v vodo in šariti v ločju. Pri tem mora pokazati voljo do iskanja, veselje do vode ter se mora pustiti vodniku usmerjati s povelji, kretnjami in žvižgi. Šarjenje v vodi brez race se lahko oceni z oceno »odlično«, le če gre pes v vodo na enkratno povelje in potem v trstičju vztrajno in sistematično šari ter vodo zapusti šele na odpoklic.

Šarjenje v vodi z raco.

Raco spustimo v vodo ob robu trstičja, ne da bi pes to videl in počakamo, da raca odplava v kritje. Potem spustimo psa na tem mestu, da izdelava sled. Pri šarjenju za raco ocenjujemo delo z nosom v trstičju in izdelovanje sledi plavajoče nevidne race, nikakor pa ne zasledovanje vidne race.

Prinašanje race iz globoke vode.

Psu vržemo ustreljeno raco čim dlje v globoko vodo in vodnik da psu povelje, da jo prinese. Pes mora raco prinesiti hitro in z veseljem ter sesti pred vodnika in počakati na povelje za oddajo plena. Če pes raco na robu vode odloži in se otrese vode, ne more dobiti ocene »odlično«.

Pri vodnem delu je potrebno dosledno paziti, da so vsi udeleženci dovolj daleč in ne motijo psov pri delu.

55. člen

13. Grmarjenje - delo pred puško. Ta disciplina se ocenjuje v nizkih gostih gozdnih kulturah, zaraščenih posekah in v različnem kritju na polju, kot so: koruza, repa, pesa in podobno. Pri grmarjenju se mora pes voditi tako na kratko, da lahko vodnik divjad, ki jo pes dvigne, tudi strelja. Vodnik mora obdržati psa v rokah, tudi če dela na sveži sledi. Preiskati mora vsako kritje. Medtem ko je zasledovanje dvignjene pernate divjadi nezaželeno, lahko pes dlakasto divjad goni, mora pa se pustiti odpoklicati. Pri grmarjenju preizkušamo pse posamič. Le če se vodniki strinjajo, lahko preizkusimo po dva psa skupaj.

Strelomirnost.

Če je možnost, pri grmarjenju vodnik odstreli kos divjadi. Pri tem pa se ne zahteva od psa, da brezpogojno čaka na povelje za prinašanje, če je pes v pogonu ali iskanju, ne sme pa pokazati streloplašnosti. Če pri tej disciplini ni bila uplenjena divjad, vodnik na sodnikovo povelje odda strel, da lahko ugotovimo obnašanje psa po strelu.

56. člen

14. Ostrost. Preizkušanje ostrości na preizkušnjah odpade. Ocena ostrości je možna, če pes pri šarjenju ali grmarjenju naleti na obstreljeno lisico. Odličen davež je pes, ki hitro in brezobzirno zadavi plenilca s pravilnim prijemom za vrat. Če pes ostro napada ali zaustavlja plenilca, se to primerno oceni v rubriki zaustavljanje plenilca. Če prepeličar pri praktičnem lovu zadavi ali ostro zaustavlja plenilca ali divjega prašiča in to vidijo navzoči lovci, ki pa niso lastniki ali vzreditelji psa, potem je možno to delo kratko opisati v zapisniku, ki ga podpisajo vsi očitvidci. Zapisnik je potrebno dostaviti vzrejni komisiji, ki po lastni oceni prizna preizkus ostrości.

57. člen

15. Vodljivost ocenjujemo ves čas preizkušnje, posebej pa še, ko pošljemo vodnika skozi gozd tako, da hodi tik ob deblih in grmovju. Pes mora navezan lepo slediti vodniku ob njegovi levi strani. Vodnika ne sme vleči naprej in tudi ne zaostajati, prilagoditi se mora vodnikovemu gibanju in terenu. Po tem, kako se pes izogiba oviram in kako ovira vodnika, ocenjujemo njegovo vodljivost.

58. člen

16. Mirnost na stojišču. Vodja preizkušnje organizira pogon z nekaj lovci v primerem gozdičku ali goščavi. Gonjaci glasno prebrakirajo določen del lovišča in oddajo pri tem nekaj strelav. Vodniki so s svojimi psi vsak na svojem stojišču. Psi morajo biti na stojišču popolnoma mirni prosti ali navezani. Če so navezani, jih ocenimo z nižjo oceno. Psi ne smejo cviliti niti lajati. Če pes sede opazuje pogon, mu to ni šteti v napako.

59. člen

17. Odložitev psa preizkušamo posamično na primerni gozdni jasi ali mirni gozdni poti. Vodnik gre kot pri zalazu proti prostoru, ki mu ga je določil sodnik. Vodnik psa vodi prosto ali navezanega, tako ga tudi odloži na določenemu mestu s poveljem ali kretnjo roke. Če je pes odložen prosto, lahko vodnik pri njem pusti nahrbtnik ali del oblačila. Vodnik se nato tako kot pri lovu, oddalji v nakazano smer tako daleč, da ga pes ne vidi ter tam odda strel. Pes se do povratka vodnika ne sme premakniti s prostora niti ne sme cviliti ali lajati. Če pes sede ali dvigne glavo, se to ne šteje za napako. Če pes, ki je voden in odložen prosto, zapusti odkazani prostor, ne more prejeti pozitivne ocene v tej disciplini.

60. člen

18. Splošna poslušnost. Poslušnost psa mora biti izrazita, zato se tudi ocenjuje kot eden glavnih predmetov. Pri šarjenju, grmarjenju, vodljivosti, mirnosti na stojišču, odložitvi in vodnem delu je vedno znova možno ocenjevati tudi poslušnost. Pes mora tekom cele preizkušnje pokazati, da je v rokah vodnika. Kolikor boljša je poslušnost, toliko bolj pozorno in voljno sledi pes vsakemu migljaju, žvižgu ali povelju vodnika.

61. člen

19. Veselje do lova in sodelovanje z vodnikom. Sodniki v tem predmetu ocenjujejo delovno vnemo psa in sodelovanje z vodnikom preko cele preizkušnje. Pes, ki lovi brez izrazitega veselja ali pes, ki lovi sam zase in ne odgovarja zahtevam lova in tesnega kontakta z vodnikom, prejme slabo oceno.

d. Skupna ocena.

62. člen

Pes je uspešno opravil uporabnostno preizkušnjo, če je v skupnem seštevku dosegel najmanj:

- 139 točk za III. oceno
- 188 točk za II. oceno in
- 237 točk za I. oceno, ob tem pa še pogoje za dosego I., II. ali III. ocene, ki so razvidni iz tabele ter da je:
 - v predmetu » vodno delo« za I. oceno dosegel najmanj 42 točk,
za II. oceno dosegel najmanj 36 točk,
za III. oceno dosegel najmanj 24 točk,
- da ni streloplah,
- da ne trga divjadi in
- da ni zagrebač.

63. člen

Ta Pravilnik za preizkušanje nemških prepeličarjev je bil sprejet in potrjen na občnem zboru » Društva ljubiteljev prepeličarjev« v Braslovčah dne 8.10.1970 in odgovarja pravilniku, ki ga ima matična organizacija za nemške prepeličarje v Zahodni Nemčiji - to je » Verein für Deutsche Wachtelhunde » potrjenega od mednarodne kinološke organizacije. Pravilnik je bil obravnavan tudi na zboru sodnikov za to pasemsko skupino leta 1986 in 1987 in potrjen z manjšimi dopolnitvami.

Ta Pravilnik je bil usklajen s Pravilnikom o strokovnem delu KZS, ki ga je sprejel Zbor sodnikov 16. 4. 2004. Sprejet je bil na Delnem zboru sodnikov za šarivce dne, 13. 3. 2005 in potrjen na KSV KZS 26.8.2005 ter začne veljati osmi (8) dan po objavi v glasilu Kinolog.

KINOLOŠKAZVEZASLOVENIJE

Vzrejna komisija za šarivce in vodne pse
Sekcija za vzrejo nemških prepeličarjev

MLADINSKA PREIZKUŠNJA – MP

Štev. žreba

Prireditelj

Kraj Dne:

Ime psa - psice SLR Pr.....

Poležen spol

Lastnik

Vodnik.....

Telesna ocena

1. Nos 6
2. Glasna gonja zajca 7
3. Volja za delo po sledi 5
4. Zanesljivost na sledu 2
5. Način iskanja - zasnova za šarjenje 2
6. Veselje do vode 4
7. Splošna poslušnost in vodljivost 5
8. Prinašanje pernate divjadi (neobvezno)1
9. Strelomirnost da / ne

Skupno število točk

Priznana ocena

Sodniki

KINOLOŠKAZVEZASLOVENIJE

Vzrejna komisija za šarivce in vodne pse
 Sekcija za vzrejo nemških prepeličarjev

VZREJNA PREIZKUŠNJA – VP

Štev. žreba

Prireditelj

Kraj Dne:

Ime psa - psice SLR Pr.....

Poležen spol

Lastnik

Vodnik.....

Telesna ocena

1. Nos 6

2. Glasna gonja zajca 7

3. Volja za delo po sledi 5

4. Šarjenje 5

5. Prinašanje pernate divjadi 3

6. Prinašanje zajca 4

7. Veselje do vode (brez divjadi) 4

8. Prinašanje pernate divjadi iz vode 4

9. Splošna poslušnost in vodljivost 5

10. Strelomirnost da / ne

Skupno število točk

Priznana ocena

Sodniki

KINOLOŠKAZVEZASLOVENIJE

Vzrejna komisija za šarivce in vodne pse
Sekcija za vzrejo nemških prepeličarjev

UPORABNOSTNAPREIZKUŠNJA – VP

Štev. žreba

Prireditelj

Kraj Dne:

Ime psa - psice SLR Pr.....

Poležen spol telesna ocena

Lastnik - vodnik

1. Nos	6		
2. Glasna gonja zajca	7		
3. Volja za delo po sledi	5		
4. Šarjenje	5		
5. Prosto prinašanje pernate divjadi - izgubljeno	4		
6. Prinašanje pernate divjadi po vlečki	3		
7. Prinašanje zajca po vlečki	4		
8. Prinašanje lisice (neobvezno)	5		
9. Delo na vlečki : pernate divjadi	1		
zajca	1		
lisice (neobvezno)	1		
10. Delo na krvni sledi na jermenu	5		
po napovedi : oblajač	4		
po napovedi : pokazač	4		
11. Preizkus poštenosti pri najdeni divjadi	da/ne		
12. Vodno delo :			
šarjenje v vodi brez race	4		
šarjenje v vodi z raco	4		
prinašanje iz globoke vode	4		
13. Grmarjenje: delo pred puško	3		
strelomirnost	2		
14. Ostrost : davljenje			
zaustavljanje			
15. Vodljivost	1		
16. Mirnost na stojišču	1		
17. Odložljivost : prosto	2		
navezan	1		
18. Splošna poslušnost	5		
19. Veselje do lova in sodelovanje z vodnikom	1		

Sodniki

Skupno število točk

.....

Priznana ocena

STANDARD NEMŠKEGA PREPELIČARJA

FCI Standard Št. 104/12. 3. 1999/D.

DEUTSCHER WACHTELHUND

(nemški prepeličar)

IZVOR: Nemčija

DATUM OBJAVE VELJAVNEGA STANDARDA: 24. 07. 1996

UPORABA: Pes šarivec; vsestransko uporaben lovski pes.

KLASIFIKACIJA FCI: Skupina VIII. Prinašalci, šarivci, vodni psi,

Sekcija 2 - šarivci.

Z delovno preizkušnjo.

KRATEK ZGODOVINSKI POVZETEK:

Iz lovske literature je mogoče dokazati, da so že pred stoletji obstajali lovski psi podobni današnjemu nemškemu prepeličarju. Te pse so uporabljali za šarjenje in izganjanje divjadi. Tudi ime »prepeličar« je zgodovinskega izvora.

Z rodovniško vzrejo pasme so začeli v začetku prejšnjega stoletja. Praoče te pasme je bil plemenjak »Lord Augusta 1834 L«, iz Staufenberga na Bavarskem. Z nekaj primernimi psicami so začeli s čisto vzrejo. Od začetka so bili prepeličarji samo rjavi, po nekod z belimi lisami ali belorjavi. Kot posebnost so imeli še manjše svetlo rjave ožige na glavi in po nogah. S psico »Baby auf der Schanze 1838 L« so v vzrejo prišli rjavi serci.

Rudolf Frieß, ki je desetletja dolgo odločilno vplival na vzrejo nemških prepeličarjev, je vztrajal tudi na ločeni vzreji rjavcev in sercev. Ločitev obeh barvnih različic je utemeljeval predvsem z različno lovsko zasnovjo. Rjavci so bolj vodljivi in krajši pri gonji, serci so vztrajnejši in daljši na sledi divjadi. Danes razlika v značaju ni več tako izrazita in zanesljiva. V tem času je zaradi različnih razlogov večkrat prišlo do križanja obeh vzrejnih linij. Ločena vzreja danes v glavnem služi kot ohranitev vzrejne rezerve znotraj pasme.

Nemškega prepeličarja vzrejajo izključno lovci, za lovce, kot šarivca in vsestransko uporabnega lovskega psa.

SPLOŠEN IZGLED:

Nemški prepeličar je srednje velik, dolgodlak, zelo mišičast šarivec, s plemenito glavo ter krepkim okostjem. V celoti je daljši od svoje višine in ne sme delovati, kot da je visokonog.

POMEMBNA RAZMERJA:

Odnos med dolžino telesa in plečno višino je	1,2 : 1
Odnos med globino prsi in plečno višino je	0,5 : 1
Odnos med dolžino gobca in dolžino gornjega dela glave je	1,0 : 1

VEDENJE IN ZNAČAJ:

Je živahen in strasten lovec, prijazen, učljiv in prilagodljiv, niti bojzljiv niti napadalen.

Nemški prepeličar je:

- vztrajen iskalec,
- zanesljiv in vztrajen na sledi,
- zanesljivo sledoglasen,
- z dobrim/občutljivim - finim nosom,
- ima veselje do prinašanja in vodnega dela,
- je primerno oster do divjadi in plenilcev,
- pravilno šolan in voden išče samostojno in dovolj daleč, je zanesljiv na krvni sledi in kot prinašalec.

Skratka je vsestransko uporaben lovski pes šarivec primeren za uporabo v loviščih z obilico kritja (podrasti) ter za gozdnata in vodna lovišča. Te lastnosti so že od vsega začetka najpomembnejše vodilo pri vzreji.

GLAVA:

Gornji del glave:

Lobanja: je ploska, zmerno široka. Zatilnica ni vidna.

Čelni nastavek/stop: skoraj neopazen, neizrazit.

Obrazni del lobanje:

Smrček: je velik in temen, s široko odprtima nosnicama. Lise brez pigmenta po smrčku niso dovoljene. Ovnovsko nosje daje glavi plemenito obliko.

Gobec: močan, s širokim rahlo zaobljenim nosnim hrbtom, v nobenem primeru ne sme biti špičast. Gobec ni krajši od lobanjskega dela glave.

Ustne (čobe): ravne, suhe, tesno prilegle, pigmentirane v barvi dlake.

Čeljusti/zobovje: popolno zobovje z 42 zobmi v naslednjem vrstnem redu (shematsko gledano od spredaj):

desno	M	P	C	I	I	C	P	M	levo
zgornja čeljust	2	4	1	3	3	1	4	2	zgornja čeljust
spodnja čeljust	3	4	1	3	3	1	4	3	spodnja čeljust

- Okrajšave za oznake zob:
- I = sekalci - dentes incisivi
 - C = grabilci - dentes canini
 - P = predkočniki - dentes praemolares
 - M = kočniki - dentes molares

Sekalci zgornje in spodnje čeljusti tvorijo škarjast ugriz. Dopusča se tudi kleščast ugriz. Zobje so dobro razviti, ugriz je močan.

Lica: suha, koža prilegla, nadočesni kostni loki ne izstopajo.

Oči: srednje rjave, po možnosti temnorjave, srednje velike, nekoliko poševno ležeče, ne izbuljene, niti vdrte. Dobro zaprte, s tesno prilegajočimi vekami, veznice niso vidne. Robovi vek so odlakani.

Uhlji: visoko in široko nastavljeni, visijo plosko ob licih tik za očmi in se ne vihajo. Ne smejo biti debeli, mesnati ali cunjasti. Biti morajo enako veliki. Zadostuje, če segajo položeni naprej, do smrčka. Gosta, dolga, pogosto kodrasta dlaka, daje uhljem videz, kot da so daljši.

VRAT: krepak, tilnik še posebno mišičast, v topem kotu prehaja v oplečje. Vrat je brez vidnega podvratka.

TRUP:

Zgornja linija profila: hrbtne linije je ravna, združena v celoto, križ rahlo nagnjen, rep je nošen v višini hrbtne linije ali rahlo povešen navzdol.

Viher: krepak in izrazit.

Hrbet: kratek in čvrst, za vihrom ne sme biti uleknjen.

Ledje: močno mišičasto, zato deluje široko.

Križ: rahlo nagnjen, nikakor ne previsok (nadgrajen), nekoliko izpod plečne višine.

Prsi: gledano od spredaj so ovalne, gledano od strani naj segajo vsaj do komolčnega sklepa. Prsni koš je dolg, dobro obokan, nikakor pa ne sodčkast ali plosk.

Spodnja linija profila in trebuh: od zadnjega prostega rebra zmerno pritegnjen, trebuh tudi na spodnji strani gosto poraščen.

REP: v mirovanju ga nosi v podaljšku hrbtne linije ali povešeno navzdol, vzburjen ga lahko nosi nekoliko višje ali pa v živahnem gibanju. Za preprečitev kasnejših poškodb na lovu, se mladičkom v leglu v starosti treh dni repke krajša za največ 1/3. V državah, kjer je s predpisi prepovedano krajšanje repkov, se pusti rep v naravni dolžini.

OKONČINE

Prednje noge:

Splošno: gledano od spredaj morajo biti noge ravne in vzporedno postavljene, gledano od strani pa morajo biti primerno pod telesom in navpično postavljene ter dobrih kotov.

Pleča: krepka in mišičasta, s poševno, nazaj položeno plečnico.

Nadlahti: pri gibanju tesno drsijo ob prsnem košu.

Komolčni sklepi: položeni so tesno ob telesu, ne smejo se zvrčati navzven niti navznoter.

Podlahti: so ravne z dobrimi sklepi, ki niso rahitično nabrekli.

Zapestje: močno.

Dlani: ne predolge, zmerno naprej poševno.

Prednje šape: žličaste oblike, prsti sklenjeni. Mačje ali zajčje šape so nezaželeno. Blazinice morajo biti krepke, odporne, dobro pigmentirane, z močnimi obrabljenimi kremplji.

Zadnje noge:

Splošno: gledano od strani z dobro okotenimi kolenskimi in skočnimi sklepi, gledano od zadaj so noge ravne in vzporedno postavljene. Široka, kravja ali strma stoja niso dovoljene. Kostni morajo biti močne.

Stegna: široka in zelo mišičasta, dobrih kotov med medenico in stegenico.

Kolenski sklepi: krepki, z dobro okotenostjo stegenice in golenice.

STANDARD NEMŠKEGA PREPELIČARJA

Goleni: dolge, mišičaste in prožne.

Skočni sklepi: krepki.

Stopala: kratka in navpično postavljena.

Zadnje šape: Enako kot prednje šape.

GIBANJE: lepo povezano tekoče in z dovolj dolgim izdatnim korakom, noge se gibljejo naravnost in vzporedno, tesno ob telesu.

KOŽA: čvrsta in tesno prilegla ob telo, brez gub in ni pigmentirana.

ODLAKANOST

Dlaka: čvrsta, močna, gosta in priležna, običajno valovita, včasih tudi skodrana (astrahanska), ali gladka z gosto podlanko. Ne sme biti predolga, še manj pa fina ali svilnata. Na vratu, uhljih in na križu je dlaka pogosto skodrana. Zadnja stran nog in rep imajo daljšo dlako. Na prsih je pogosto kodrast ovrtnik. Tudi trebuh je dobro odlakan. Gobec, lica, gornji del glave in prednje strani nog pokriva kratka in zelo gosta dlaka. Uhlje pokrivajo kodri ali gosta valovita dlaka, ki sega precej čez njihove robove. Prostor med prsti je gosto odlakan, vendar z ne predolgo dlako.

BARVE: nemškega prepeličarja se vzreja v dveh barvnih različicah:

- Enobarvno rjavi, redkeje tudi rdeči*, pogosto z belimi ali serastimi znamenji na prsih in na prstih.
- Rjavi serci, redkeje tudi rdeči serci*. Kot osnovna barva je rjava oziroma rdeča barva* dlake, ki je gosto mešana z belo. Pogosto so rjave ali rdeče barve* le glava in posamezne krpe ter plašč preko celega hrbta.

K temu barvnemu tipu spadajo tudi svetli serci in brezci z osnovno belo barvo in z bolj ali manj velikimi rjavimi oziroma rdečimi* krpami, pri katerih je osnovna bela barva posuta z več drobnimi rjavimi oziroma rdečimi* pikami, tudi kadar gre za pse enobarvnih staršev.

Pri obeh barvnih različicah se pojavljajo rdeče* oznake (ožigi) nad očmi, po gobcu, nogah in pod repom.

* Sem spadajo vse običajne rdečkaste barvne različice (lisičje, srnje, ali jelenje rdeče barve).

VELIKOST IN TEŽA:

Plečna višina: samci: 48 - 54 cm

samice: 45 - 52 cm

Teža: teža niha z ozirom na velikost in znaša približno 18 do 25 kg. Psice so nekoliko lažje.

HIBE:

Vsako odstopanje od zgoraj navedenih vrednosti (določil) je potrebno obravnavati kot hibo. Ovrednotenje te hibe se opravi v natančnem razmerju glede na stopnjo odstopanja, pri tem pa moramo upoštevati vpliv odstopanja na zdravje in dobro počutje psa.

- močno izražen čelni nastavek (stop),
- pregloboke, neprilegajoče ustne (čobe),
- manjkajoči en 1. predkočnik/praemolares (P1),
- slabo prilegajoče očesne veke (slabo zaprto oko),
- preozek sluhovod, (nagnjenost k vnetju ušes),
- sodčkast prsni koš,
- visokonogost, šibki sklepi in kosti,
- tanka, redka in svilnata dlaka, slabo odlakan trebuh, usnjati neporaščeni robovi uhljev,
- majhna odstopanja v plečni višini, ali teži.

TEŽKE HIBE:

- spremembe na koži (dermatitis, atopija),
- manjkajoči zobje (poleg enega P1).

IZLOČITVENE HIBE:

- napadalnost (agresivnost) in bojzljivost,
- slab značaj, streloplahost in strah pred divjadjo,
- velike hibe zobovja, (pred in podsekavost, križni ugriz),
- ektropium (izvih), entropij (uvih) veke,
- črna barva dlake.

Pse, ki očitno kažejo telesne in vedenjske nepravilnosti (anomalije), se brez-pogojno izloči.

P.S. : Samci morajo imeti dvojce normalno razvitih mod, ki sta spuščeni v možnjo (modnik).

Prevod: Jože Rus

the 1990s, the number of people with a mental health problem has increased in the UK. The prevalence of mental health problems has increased from 10% in 1990 to 15% in 2000 (Mental Health Foundation 2002). The prevalence of mental health problems has also increased in other countries (Mental Health Foundation 2002).

There are a number of reasons for this increase. One reason is that the definition of mental health problems has become broader. In the past, only severe mental health problems were considered to be mental health problems. Now, a wider range of mental health problems are included in the definition. This has led to an increase in the number of people who are considered to have a mental health problem.

Another reason for the increase is that the awareness of mental health problems has increased. In the past, mental health problems were often hidden. Now, people are more likely to talk about their mental health problems. This has led to an increase in the number of people who are known to have a mental health problem.

A third reason for the increase is that the number of people who are seeking help for their mental health problems has increased. In the past, people were often reluctant to seek help. Now, people are more likely to seek help. This has led to an increase in the number of people who are receiving help for their mental health problems.

There are a number of implications of this increase. One implication is that the demand for mental health services has increased. This has led to a shortage of mental health services in many areas. This has led to a number of people who are unable to access the help that they need.

Another implication of this increase is that the cost of mental health services has increased. This is because the number of people who are seeking help for their mental health problems has increased. This has led to an increase in the number of people who are receiving help for their mental health problems. This has led to an increase in the cost of mental health services.

A third implication of this increase is that the stigma associated with mental health problems has increased. In the past, mental health problems were often hidden. Now, people are more likely to talk about their mental health problems. This has led to an increase in the stigma associated with mental health problems.

There are a number of ways in which the stigma associated with mental health problems can be reduced. One way is to educate the public about mental health problems. This can help to reduce the stigma associated with mental health problems. Another way is to provide support for people with mental health problems. This can help to reduce the stigma associated with mental health problems.

There are a number of ways in which the demand for mental health services can be reduced. One way is to provide self-help resources. This can help to reduce the demand for mental health services. Another way is to provide support for people with mental health problems. This can help to reduce the demand for mental health services.